

Tiden har ført her i Landet, siden han kom til Magten, nemlig en Politik paa Samarbejde med den store Godsbesiddelse og et Samarbejde med de Frikonservative, thi det, som det ærede Medlem anbefaler, er at rejse en Stemning her i Landet blandt Vælgerne, blandt Kvinderne og blandt de unge Mænd for at faa Valgret til Folketinget, fordi han ved, at der er mange, der ønske dette, fordi han ved, at der i alle Partier er Stemning for dette, men i Stedet for at benytte denne stærke Stemning i Folket for en Valgretsudvidelse til at hjælpe fremad selve Forfatningsforandringen, vil han tværtimod bruge den saaledes, at han tager den alene for sig selv og siger til de andre: Gennemfør det hastigt, saa kunne I blive ved at bestaa med Elders Privilegier deroppe. Det var nøjagtigt det samme, som det ærede Medlem gjorde, da han gennemførte den kommunale Valgretslov. Han brugte Ønsket om en bedre Valgret i Sognene, han brugte Stemningen blandt Kvinderne til at sikre Bevarelsen af den privilegerede Valgrets Stilling i Amsraadene. Det er nøjagtigt det samme, det er den privilegerede godsbesiddende Del af Amsraadet og i Lands-tinget, det ærede Medlem retter al sin Styrke paa at bevare, fordi det er dem, han bygger sit Samarbejde og sin Politik paa. Men jeg skulde tro, at der kunde komme andre Kræfter her i Folket, som ville sige: Det Samarbejde ville vi bryde. Der kunde være andre Kræfter, der sagde: Nu ville vi bære Folket frem ved Hjælp af et andet Samarbejde end det, der er udtrykt ved det ærede Medlems stadige Fasthængen ved den store Godsbesiddelse.

Jeg tør maaske her vende tilbage til det, der var det politiske Kærnepunkt i det ærede Medlems Tale: hans Opfattelse af de kongevalgtes Stilling. Den falder overmaade godt i Traad med det, det ærede Medlem her har fremsat, thi ogsaa den er en ny kraftig Indbydelse til det privilegerede Landsting om at betragte det ærede Medlem fra Ringkøbing som en Mand, man kan stole paa. Tidspunktet er ejendommeligt valgt, men ogsaa interessant. I dette Øjeblik aabner pludselig det ærede Medlem fra Ringkøbing sin Mund angaaende de kongevalgtes Stilling. Tidligere har det ikke været muligt at afpresse det ærede Medlem et Ord om, hvad han mente om dette statsretlige Spørgsmaal, men nu pludselig aabner han paa Klem for sin Opfattelse deraf og lader Højre se derind, og da begynder han at

fortælle dette højtærede Ting, at Hensigten med de kongevalgte hele Tiden har været den konservative, at sikre Modstanden mod Fremskridtet. Og han bliver ved med at indskærpe dette, men jeg vil tillade mig at spørge ærede Medlemmer, der staa i Forbund med det ærede Medlem fra Ringkøbing, og af de øvrige Partier, der ere samlede i Delegationen, og som ere det ærede Medlems Meningsfæller, om de slutte sig til denne nye Opfattelse — i direkte Strid med den Opfattelse, der har været hævdet fra J. A. Hansens Tid her i Folketinget —, at den oprindelige Hensigt med de kongevalgte har været at sikre Konservatismen her i Landet.

Det ærede Medlem lod saa dette nye Indblik i sin politiske Sindsstemning følge af en Udtalelse om, hvorledes han tænkte sig Sagen ordnet. Man kunde have foretaget en Opløsning af de kongevalgte, der ingen Opløsning var, saaledes at man i Stedet for at opløse og udnævne dem paa ny skulde foretage en Art Bekræftning af Mandaterne, hvilket ikke havde løst Spørgsmaalet, men ladet det staa hen. Dette lod det ærede Medlem Tingets Medlemmer forstaa. Jeg beder om, at dette maa blive betragtet i Sammenhæng med, hvad det ærede Medlem sagde i Anledning af nogle Udtalelser i en Ordveksling med den højtærede Konseilspræsident. Denne havde sagt, at hans Mening var, at de kongevalgte kunde opløses, og følgelig svarede han, da han blev spurgt derom: Saaledes er min Mening. Det ærede Medlem fra Ringkøbing brugte om denne Udtalelse disse Ord: „Dette Svar har vist mig i et Lynglimt den politiske Forstand, som det Ministerium har, der nu fører an.“ Dette at sige klart sin Mening om et statsretligt Spørgsmaal, ogsaa naar man er Regering, nøjagtigt paa samme Maade, som man har sagt den, før man var Regering, viser i et Lynglimt det ærede Medlem, at den nuværende Regering ingen politisk Forstand har. Jeg vil sige, at en saadan Udtalelse viser ikke i et Lynglimt, hvorledes det ærede Medlem opfatter Politik, men den kaster et fast og varigt Lysskær over hele hans Opfattelse af, hvad Politik er. I dette faste og varige Lysskær ser jeg saa det ærede Medlems Udtalelse om, at han kunde tænke sig at have bekræftet Mandaterne, at han kunde have ønsket at forvanske og forfuske dette Spørgsmaal, forplumre det saaledes, at der ingen Løsning, ingen Klarhed kom ud af det, og saaledes, at det Middel: de kongevalgtes Opløsning, som fra Venstres Side altid har